

[Skatteministeren]

3.3.32.01.			
Renteudgifter	÷ 58	÷ 59	+ 1
3.3.45.01.			
Renteindtægter	675	*) 414	+ 261
3.3. i alt	617	355	+ 262
4.2.46.01.			
Bøder	1	3	÷ 2
36.01.01.			
Frigivet bunden opsparing	÷ 494	÷ 498	+ 4
38.01.01.			
Indbetalt bunden opsparing	÷ 17	20	÷ 37
36. og 38. i alt	÷ 511	÷ 478	÷ 33
Nettoindbetalinger i alt	115.851	115.525	+ 326

*) Indbetalte morarenter kan være optalt som indbetalt skat, f.eks. indbetalt udbytteskat. Dette kan betyde, at indbetalingerne i § 3 er for små, men modsvarende for store i § 1 m.v.

Anm.: Opførelsen af indtægter efter kasseprincippet er baseret på statistiske optællinger.

Spm. nr. S 106

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (30/10 91) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til at ændre lovgivningen således, at nogle unge under uddannelse ikke rammes specielt hårdt økonomisk?«

Begrundelse

Spørgeren er via borgmestrene i nogle kommuner på Lolland-Falster og Møn blevet gjort opmærksom på, at unge, som på eget initiativ går i gang med en uddannelse, tilsyneladende straffes økonomisk i perioder.

Spørgeren mener ikke, at det kan være rimeligt over for disse unge mennesker, og forstår ikke, hvis det er hensigten med lovgivningen.

Spørgeren har valgt at nævne to eksempler, men langt flere fra de nævnte kommuner kan fremføres.

I det ene eksempel henvender en pige sig i bistandsafdelingen efter at være fyldt 18 år. Hun er startet på en uddannelse, og kommunen er så nødsaget til at henvise pigen til at søge statens uddannelsesstøtte, men SU træder først i kraft i kvartalet efter det fyldte 18. år. Pigen fyldte 18 år den første dag i kvartalet og er derfor uden forsørgelse i tre måneder.

Det andet eksempel drejer sig om en pige, der forlader gymnasiet halvt henne i 3. g. Skoleåret efter vil pigen gerne i gang igen. Som uddannelsessøgende er hun ikke berettiget til bistandshjælp, men SU kan heller ikke ydes. Rent faktisk er pigen uden forsørgelse i et halvt år.

I begge tilfælde er der kun tale om problemer i kortere perioder, men ikke alle familier vil være i stand til at træde hjælpende til, specielt ikke familier, der i forvejen har økonomiske eller menneskelige problemer.

Det kan så føre til, at den unge, som rammes, må afbryde sin uddannelse og dermed forringer eller helt mister muligheden for fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det kan ikke være rimeligt, at lovgivningen på den måde lader nogle unge i stikken.

Svar (6/11 91):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Som begrundelse for spørgsmålet er der nævnt to tilfælde, hvor en uddannelsessøgende i en periode ikke har haft et selvstændigt forsørgelsesgrundlag som følge af samspillet mellem reglerne på området for statens uddannelsesstøtte og reglerne for kontanthjælp efter bistandsloven.